

Arrest

nr. 211 429 van 24 oktober 2018
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. VANNEUVILLE
Catharina Lundenhof 9 / 13
2660 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 22 oktober 2018 bij faxpost heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 16 oktober 2018 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 oktober 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 oktober 2018 om 11 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. MALANDA, die *loco* advocaat V. VANNEUVILLE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker wordt op 3 maart 2014 een inreisverbod van drie jaar opgelegd. De Spaanse overheid legde hem eveneens een inreisverbod op voor de hele Schengenzone, ingevolge een veroordeling wegens drugssmokkel, tot 13 december 2021.

1.2. Op 13 maart 2018 dient verzoeker een aanvraag in om een verblijfskaart als familielid van een Belg, met name in functie van zijn Belgisch kind.

1.3. Op 11 september 2018 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris een beslissing waarbij de voormelde verblijfsaanvraag niet in aanmerking wordt genomen omdat verzoeker nog onder een geldend inreisverbod staat.

1.4. Verzoeker dient hiertegen een schorsings- en annulatieberoep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). Dit beroep is nog hangende en gekend onder het algemeen rolnummer RvV X

1.5. Op 16 oktober 2018 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met oog op verwijdering (bijlage 13septies). Dit is de bestreden beslissing waarvan verzoeker op dezelfde dag in kennis wordt gesteld.

De motieven luiden als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Heer, die verklaart te heten:

Naam: B.

Voornaam: K.

Geboortedatum: 01.01.1974

Geboorteplaats: D.

Nationaliteit: Marokko

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN: *Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgende artikelen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:*

Artikel 7, alinea 1: 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten.

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort.

3° *wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.*

De betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan onwettig binnenkomen of verblijf in het Rijk, slagen en verwondingen-opzettelijke slagen, feiten waarvoor hij op 24.03.2015 door de correctionele rechtbank van Charleroi werd veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van 3 maanden en 3 maanden. Gezien de ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Artikel 74/13 Betrokkene heeft op 14.09.2018 de vragenlijst hoorrecht ontvangen van de gevangenis. Betrokkene heeft de vragenlijst hoorrecht niet ingevuld en niet teruggegeven aan de griffie van de gevangenis. Met andere woorden, de betrokkene heeft ervoor gekozen om geen gebruik te maken van zijn recht om gehoord te worden voor deze beslissing. De betrokkene heeft een partner en een minderjarig Belgisch kind. De betrokkene heeft op 13.03.2018 een aanvraag tot verblijf als ouder van een minderjarig Belgisch kind ingediend. Deze aanvraag werd negatief afgesloten op 11.09.2018 en op 14.09.2018 aan betrokkene betekend. Op 21.06.2013 werd aan de betrokkene reeds een bevel afgeleverd om het Rijk te verlaten, en dit ten laatste op 21.07.2013. Desondanks werd de betrokkene, naar aanleiding van een melding van slagen en verwondingen in familiale sfeer, meer bepaald aan zijn toenmalige partner, op 02.03.2014 in België aangetroffen in illegaal verblijf. Naar aanleiding hiervan werd hem op 03.03.2014 een bevel om het grondgebied te verlaten alsook een inreisverbod van drie jaar opgelegd, waarbij hij voor 3 jaar niet enkel de toegang tot het grondgebied, maar ook het verblijf op het grondgebied van het Rijk en de Schengenstaten werd verboden (bijlage 13sexies). Deze beslissing werden hem op 03.03.2014 ter kennis gebracht. De betrokkene tekende hiertegen geen beroep aan bij

de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bovendien dient opgemerkt te worden dat de betrokkene in Spanje voor drugsmokkel werd veroordeeld. Er werd met hem de afspraak gemaakt dat hij zijn straf niet diende uit te voeren maar dat daar tegenover een inreisverbod stond met geldigheid tot 13.12.2021 voor Spanje én de Schengenzone. Betrokkene blijkt niettemin in België te verblijven, hij heeft zich dus klaarblijkelijk niet aan de gemaakte afspraken gehouden. Overeenkomstig het Arrest van Hof van Justitie in de zaak C-82/16 van 8 mei 2018 dient in casu geoordeeld te worden of er een zodanige afhankelijkheidsverhouding tussen de betrokkene en zijn kind bestaat dat deze kan rechtvaardigen dat aan hem een afgeleid verblijfsrecht moet worden toegekend. Het Hof benadrukt in het voornoemde arrest dat het loutere bestaan van een gezinsband tussen een minderjarige Unieburger en zijn ouder die derdelander is, niet kan volstaan als rechtvaardiging om aan die ouder een afgeleid recht van verblijf toe te kennen. In casu blijkt niet dat er sprake is van een zodanige afhankelijkheidsverhouding dat deze aan hem de toekenning van een afgeleid verblijfsrecht rechtvaardigt. Er blijkt geen afhankelijkheidsrelatie tussen hem en zijn kind te bestaan in die zin dat zijn aanwezigheid in het Rijk werkelijk is vereist. Uit het dossier blijkt dat zijn partner ononderbroken in België heeft gewoond. Zij is Belg en heeft haar familie hier. Nergens uit het dossier blijkt dat de aanwezigheid van de betrokkene onontbeerlijk is om zijn vaderschap te kunnen opnemen. Wij willen best aannemen dat de betrokkene een goede band heeft met zijn kind, echter nergens uit de voorgelegde documenten blijkt dat zijn aanwezigheid in België onontbeerlijk is opdat zijn kind verder zouden kunnen verblijven in België. Het kind is nog heel klein, er is ondersteuning allerhande (van medische tot opvang) in België waar zijn partner evengoed gebruik kan van maken als alle andere inwoners van België om de kinderen alle kansen te bieden om hun ontwikkeling en welbevinden te vrijwaren. Niets sluit uit dat de betrokkene financieel kan bijdragen vanuit het buitenland en er een andere contactregeling kan worden getroffen via moderne communicatiemiddelen of occasionele bezoeken van het kind aan hem in het buitenland. Minstens tot op het moment dat hij de opheffing van het inreisverbod heeft bekomen of hij de termijn van het inreisverbod heeft gerespecteerd en hij legaal kan terugkeren naar België. Voormelde redenering gaat ook op met betrekking tot zijn partner. Er blijkt nergens uit het dossier een afhankelijkheidsverhouding dat het tot een afgeleid verblijfsrecht zou moeten leiden. Daarnaast wisten zowel betrokkene als zijn partner dat het gezinsleven in België vanaf het begin precair was, gelet op de illegale verblijfsituatie van betrokkene in België. Bij het aangaan van dit gezinsleven was immers reeds duidelijk dat zolang het inreisverbod van kracht was er géén mogelijkheid tot toegang of verblijf tot het Belgische grondgebied was/is. Bij gevolg is dergelijke partnerrelatie niet gelijk te stellen aan een huwelijk en dus geen sprake van een gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM. De betrokkene heeft ook nooit een verzoek tot internationale bescherming ingediend. In het administratief dossier van betrokkene zit eveneens geen enkele aanwijzing waaruit we kunnen besluiten dat betrokkene een vrees heeft in het kader van artikel 3 van het EVRM. Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

□ Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden. Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dat hem betekend werd op 21.06.2013.

De betrokkene heeft niet het bewijs geleverd dat hij deze beslissing heeft uitgevoerd.

Hij heeft evenmin gevolg gegeven aan het inreisverbod van 3 jaar, hem betekend op 03.03.2014.

□ Artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde.

De betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan onwettig binnenkomen of verblijf in het Rijk, slagen en verwondingen-opzettelijke slagen, feiten waarvoor hij op 24.03.2015 door de correctionele rechtbank van Charleroi werd veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van 3 maanden en 3 maanden. Gezien de ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen om de volgende redenen:

De betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan onwettig binnenkomen of verblijf in het Rijk, slagen en verwondingen-opzettelijke slagen, feiten waarvoor hij op 24.03.2015 door de correctionele rechtbank van Charleroi werd veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van 3 maanden en 3 maanden. Gezien de ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden. Er bestaat een risico tot nieuwe schending van de openbare orde.

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Er bestaat een risico op onderduiken: de betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden. Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dat hem betekend werd op 21.06.2013. De betrokkene heeft niet het bewijs geleverd dat hij deze beslissing heeft uitgevoerd. Hij heeft evenmin gevolg gegeven aan het inreisverbod van 3 jaar, hem betekend op 03.03.2014. De betrokkene heeft ook nooit een verzoek tot internationale bescherming ingediend. In het administratief dossier van betrokkene zit eveneens geen enkele aanwijzing waaruit we kunnen besluiten dat betrokkene een vrees heeft in het kader van artikel 3 van het EVRM.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING: Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

Er bestaat een risico op onderduiken: de betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden. Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dat hem betekend werd op 21.06.2013. De betrokkene heeft niet het bewijs geleverd dat hij deze beslissing heeft uitgevoerd. Hij heeft evenmin gevolg gegeven aan het inreisverbod van 3 jaar, hem betekend op 03.03.2014.

Gezien betrokkene niet in bezit is van een geldig reisdocument op het moment van zijn arrestatie, is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden ten einde de overname te vragen aan Spanje. Mocht de overname door Spanje niet mogelijk zijn, wordt betrokkene weerhouden ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden.

(...)"

2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

Artikel 39/82, §4, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bepaalt:

"Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid".

De advocate van de verzoekende partij deelt ter terechtzitting mee dat de verzoeker werd vrijgelaten en dat er hem een nieuwe termijn voor vrijwillig vertrek tot 27 oktober 2018 werd toegekend. Zij legt ter staving een fotokopie neer van de bestreden beslissing waarop een stempel en handtekening werden aangebracht waarin dit wordt verklaard.

De Raad stelt bijgevolg vast dat de verzoeker niet langer het "voorwerp is van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is", zoals bedoeld in artikel 39/82, §4, tweede lid, van de vreemdelingenwet. Aan de voorwaarde met betrekking tot de uiterst dringende noodzakelijkheid is niet voldaan.

Gelet op het cumulatief karakter van de grondvoorwaarden volstaat deze vaststelling om de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid, van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig oktober tweeduizend achttien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. VERHAERT